

Bu bir hikayenin beşinci bölümü.
Oku ve sonra... Oluştur!

İLK YARDIM

Güzel bir yaz gününde, bir okul çocuğunun nadiren karşılaştığı bir şey yaşadık. Bu satırları kimin yazdığını açıklamak için, ben Ema'yım, ya da Málna. Peki: bisiklet sürmeye gitmek istedik, ama Cinnamon bisiklet süremiyordu, Bukta onu direksiyonun üzerine monte edilmiş sepete koymak istedi. "Her şeyi yapabilirim!" diye itiraz etti Cinnamon, benim bisikletimi kavradı ve pedallara geri döndü. Üç adım bile atmadı ve aniden Pat! Çürümüş bir armut gibi düştü. Hemen patisini kaldırdı ve bir şey sihir yapacağını biliyorduk. Ve yaptı. Aniden, onlarca şişirilmiş renkli balon bisikletime bağlandı, bisikleti ve maymunu havaya kaldırdı. Nefesimizi kesiyordu. Eğer düşseydi ne olurdu? Bu iyi olmazdı! Neyse ki, maymun yavaşça her iki patisini de indirdi ve bisiklet güvenli bir şekilde yere indi. "Yeter, Cinnamon!" diye seslendi Bukta ve onu sepete koydu. Kafasına kaskını taktı ve sonra maymuna da bir tane verdi. Biraz büyük gibiydi, ama onu çenesinin altından iyi bir şekilde sıktı. "Ayy! Neden bana o tencereyi veriyorsun?" diye kendini savundu. "Böyle olmalı, Cinnamon. Kask takmadan bisiklet sürmemelisin. Düşersen başını korur." diye cevapladı, kaskı daha da sıkılaştırarak. Sonunda yola çıktık. Bir süre sonra, Cinnamon bisiklet sürmeye o kadar kaptırdı ki şarkı söylemeye başladı: "Benim, Cinnamon, maymunum, Hiç kimsenin böyle bir tüyü yok, Cinnamon gibi maymun." Bisiklet yolunun sonu bir kavşaktaydı. YOLDAN İNİN tabelası vardı, bu yüzden yolu yaya olarak geçmemiz gerekiyordu.

En önemlilerini not alın
metinden bilgi!
Notlarınız şunlar olabilir: Zihin
Haritası, Tablo, Çizim vb.

**Bu bir hikayenin beşinci bölümü.
Oku ve sonra... Oluştur!**

"Neden durdunuz?" - maymun hırçın bir şekilde sordu. - Sonuçta, hiç araba gelmiyor, bisikletlerimizle daha hızlı geçebilirdik." "O tabelayı fark etmedin mi? Okuyamıyor musun?" diye sordum. "Tabii ki okuyabilirim!" - diye cevapladı, alınmış bir şekilde. "Ama yol açık, bisikletten inmemize gerek yok." "Kurallara uyulmalı. Burası bir şehir, orman değil!" - Ropi dedi. "Sepete otur. Yolda yürüyeceğiz." - Bukta ekledi. Ajaj! Fark etmedik bile, baş belası Cinnamon tekrar patisini kaldırmış ve fısıldayarak bir şeyler söylüyordu. Aniden ortam değişti. Kendimizi Afrika ormanlarında bulduk! Etrafımızda uzun palmiye ağaçları büyüyordu, altlarında dev muz yaprakları, üzerimizde papağanlar bağııyordu, küçük maymunlar etrafta zıplıyordu ve karşımızda... Büyük bir aslan bize karşı duruyordu, bizi dikkatlice izliyordu. Durduk ve gözlerimizi açıp büyüledik. Cinnamon patilerini birbirine çarptı. "Şimdi ormandayız, burada kısıtlamalar yok. Bisiklete binebilirsiniz!" "Dinle Cinnamon, peki ya aslan?" - korku içinde belirttim. "Ya bizi yerse? Kaçmak için bisiklet yolları yok." "Çocuklar, aslan geliyor." - soluk soluğa Bukta fısıldadı. "Üzerimize atlayacak. Ve ben en şişmanıyım, kesinlikle önce beni tadacak!" diye ağladı. Neyse ki, aslan atlayacakken maymun hızla büyüü iptal etti ve orman aslanla birlikte kayboldu. "Ayy! Bunu bize yapma! Bizi yiyebilirdi!" diye iç çekti Bukta. Kavşağı geçtikten sonra, bisikletlerimize geri binip parka doğru bisiklet yolunda ilerledik. Birbirlerinin bisikletlerinden birini tamir eden iki sınıf arkadaşımızı geçtik. Kısa süre sonra yüksek bir "Dikkat edin!" sesi geldi ve 2 adam deli hızlarla bizi geçti. İkisi de kask takmıyordu. Yüzlerinde bir gülümsemeyle arkalarına bakıp, kendilerini böyle hızlı geçtikleri için gururlu oldular ve aniden BOOM! Bisikletlerine çarptılar ve yere düştüler.

*En önemlilerini not alın
metinden bilgi!
Notlarınız şunlar olabilir: Zihin
Haritası, Tablo, Çizim vb.*

**Bu bir hikayenin beşinci bölümü.
Oku ve sonra... Oluştur!**

"Vay, işte istedikleri gibi!" diye güldü Cinnamon, ama çocuklara daha yaklaştığımızda, kahkahası hızla kesildi. Gerçekten de pek hoş bir manzara değildi. Birinin burnu sadece garip bir şekildeydi, ama korkmuştu. Kaldırırma oturdu ve ağlamaya başladı. Diğer çocuk hiç hareket etmiyordu! Eğilip kulağımı yüzüne dayadım. Çok zayıf bir şekilde nefes alıyordu. Boğulmasını istemiyordum, bu yüzden onu yan yatırdım. Başına bir darbe almıştı, boğulmasını istemiyordum. Daha fazla yapabileceğim bir şey yoktu. Yetişkinler ilk yardım yapmalıydı, ama etrafta kimse yoktu. Ropi hemen telefonunu çıkardı: "İlk yardım numarası nedir?" "Bunu bilmelisin," heyecanla cevapladım. "Yüz on ikiyi ara. Bu evrensel bir numara, kaza veya yangın durumunda, yardıma ihtiyacımız olduğunda ararız." Cinnamon sepetten atlayıp ayaklarıma sokuldu. "Ne yapacağız? Bu adamı ayağa mı kaldıracağız? Su var, ona içirelim! Ya da üzerine su dökelim! Bu bir fikir!" "Eğer nefes alıyorsa hiçbir şey yapmayacağız," karşı çıktım. "Ropi zaten yardım çağırıyordu. Duymuyor musun? Tam olarak nerede olduğumuzu açıkladı." "Ve neden?" Cinnamon anlamadı. "Ambulans bizi bulsun diye. Sen akıllı çocuksun." "Evet, evet, akıllıyım!" diye katıldı maymun. Bundan sonra her şey hızlıca oldu. Yakında bir ambulansın siren sesi duyuldu. Yakınımıza fren yaptı ve doktor ve sürücü atladı. Doktor hızla durumu değerlendirdi ve çantasını açıp yere yatan çocuğa bir solunum cihazı ve bir iğne verdi, bu sayede bir süre bilincini geri kazandı. Sonra diğer çocuğa baktı ve düşmede böyle bir şansı olduğu için şanslı olduğunu söyledi.

*En önemlilerini not alın
metinden bilgi!*

*Notlarınız şunlar olabilir: Zihin
Haritası, Tablo, Çizim vb.*

**Bu bir hikayenin beşinci bölümü.
Oku ve sonra... Oluştur!**

Onu eve götürmeyi ve yaralı çocuğun ebeveynlerini olay hakkında bilgilendirmeyi vaat etmiştim. "Hiçbir yere telefon etmemize gerek yok, biz apartman dairesinde yaşıyoruz, bir dakika içinde orada olacağız." - Kaldırımdan dedi. Ağlamayı kesti ve gömleğini sildi. "Neden kask yok?" diye sordum ona. "Bize gerek olmadığını düşündük. Kasklarla çok gülünç görünüyoruz," dedi başını öne eğmiş bir şekilde, sonra sessizce ekledi, "Neyse, kask takmalıydık..." Kısa bir süre içinde ambulans gitmişti. "Cinnamon nerede?" - Ropi birden sordu. Bir maymun, uzaklaşan bir arabanın çatısında zıplıyordu. O, Cinnamon'dı. "Şimdi ne yapacağız?" - Bukta haykırdı. "Şu anda yapabileceğimiz bir şey yok. Belki kendi kendine evine ulaşabilir Cinnamon," dedim iç çekerek. Her şey düzenlenmişti. Sınıf arkadaşım ve ben yaralı çocuğun annesine gittik. Hemen hastaneyi aradı ve oğlunun bilincinin açık olduğunu, ancak beyin sarsıntısı geçirdiğini ve gözlem altında tutulduğunu öğrendi. Peki Cinnamon ne yapmıştı? Onu Gyuri'nin evinin dışındaki parkta bulduk. Mutluca zıplıyor ve taklalar atıyordu. "O zaten doktorlarla konuşuyor! Her şeyi kendi gözlerimle gördüm. Pencereden içeri doğru direkt müşahade odasına zıpladım. Herkes ne kadar korkmuştu biliyor musunuz? Polisi çağıracaklardı, bu yüzden tekrar pencereden kaçtım ve size doktorun neden beni övdüğünü anlatmaya geldim. Çocuğu yan yatırıp dilini kontrol ettiğinizde boğulmadığından emin olmanız doğrudur. Ve ben oradaydım, bu yüzden ben de akıllıyım! Ben de bir kurtarıcıyım!" Cinnamon'u durdurmak mümkün değildi. Zıplıyor, takla atıyor ve konuşuyordu. Ama birden oturdu ve çenesini tuttu. "Ayy! Dilimi ısırđım! Bu harika. Ben de ısırıldım."

*En önemlilerini not alın
metinden bilgi!*

*Notlarınız şunlar olabilir: Zihin
Haritası, Tablo, Çizim vb.*

CİNNAMON İLE TATİL

S15
T4
L2

Bu bir hikayenin beşinci bölümü.
Oku ve sonra... Oluştur!

"Sakin ol, Cinnamon, zamanla geçer. Bir süre sakın kalmak en iyisi." - Ona tavsiyede bulundum. "Bugün yaşadıklarımızı yazmalısın. Çok öğreticiydi. Hala her şeyi yazıyor musun?" - "Evet, yazmalıyım, dilim acısa da!" dedi Cinnamon. Ropi hazırladığı muzunu çıkardı. "İşte. Göreceksin, muzlar sıkıntılı bir dilin iyileşmesine yardımcı olur, sadece dikkatlice ye." Maymun en sevdiği ikramı memnuniyetle kabul etti. "Dilim artık acımıyor," dedi bir süre sonra ve gülümsedi. Akşam, Gyururi görev bilinciyle önemli dersleri yazdı.

*En önemlilerini not alın
metinden bilgi!
Notlarınız şunlar olabilir: Zihin
Haritası, Tablo, Çizim vb.*

